

บทที่ 3
ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็นลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนแบบทดสอบของนักเรียนแต่ละระดับอายุ
2. วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนจากแบบทดสอบของนักเรียนทั้ง 6 ระดับอายุ
3. วิเคราะห์แนวโน้มคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้ง 6 ระดับอายุ
4. วิเคราะห์แบบการใช้ลักษณะนามที่ต่างจากภาษาเขียนของนักเรียนทุกระดับอายุ
5. เปรียบเทียบการอวดละของจำนวนนักเรียนแต่ละระดับอายุที่ใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียน

ได้นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนแบบทดสอบของนักเรียนแต่ละระดับอายุมาแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนแบบทดสอบของนักเรียนแต่ละระดับอายุ

ระดับอายุเฉลี่ย	จำนวนนักเรียน	\bar{x}	S.D.
6/9	50	84.34	22.02
8/9	50	104.38	18.83
10/9	50	118.62	11.70
12/9	50	134.64	11.73
14/8	50	138.06	10.30
17/0	50	146.20	9.76

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเพิ่มขึ้นตามลำดับอายุและ - อัตราการเพิ่มของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระหว่างอายุ 6/9 ถึง 17 ปี คือ 20.04, 14.24, 26.02, 3.38 และ 7.14 เรียงตามลำดับอายุ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับอายุ 6/9 ถึง 12/9 ปี จะเพิ่มมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับอายุ 12/9 ถึง 17 ปี และอัตราการเพิ่มของคะแนนเฉลี่ยจะมากที่สุดเมื่อนักเรียนอายุระหว่าง 10/9 ถึง 12/9 ปี

เมื่อทราบคะแนนจากแบบทดสอบของนักเรียนทุกระดับอายุแล้วจึงนำคะแนนนั้นมาวิเคราะห์ความแปรปรวนดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนจากแบบทดสอบของนักเรียนทั้ง 6 กลุ่มอายุ

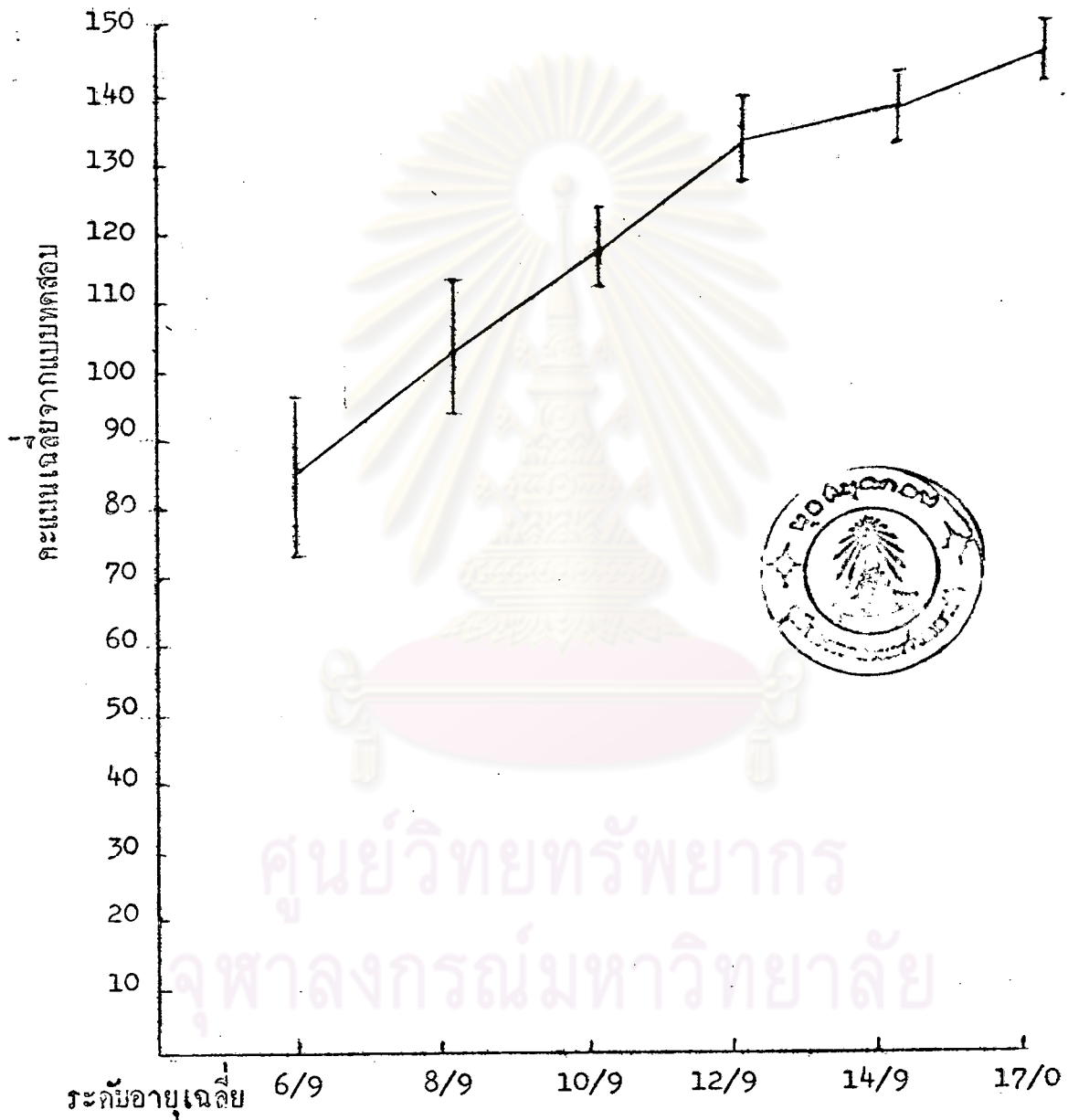
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	136898.40	5	27379.68	124.86 **
ภายในกลุ่ม	64469.12	294	219.28	
รวมทั้งหมด	201367.52			

** $P < .01$ $N = 50$

ผลจากตารางที่ 2.1 จะเห็นว่าค่า F จากตารางมากกว่าค่า F วิฤติ ($F_{5,294} = 3.09$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่านักเรียนแต่ละระดับอายุจะไร้อัฒนภาพตรงตามภาษาเขียนมากน้อยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลดังกล่าวจึงนำมาเขียนเป็นแผนภูมิที่ 1 เพื่อทราบแนวโน้มในการใช้ลักษณะนามภาษาไทยใดตรงตามภาษาเขียนของนักเรียนทั้ง 6 ระดับอายุ

แผนภูมิที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้จากการางที่ 2

จากแผนภูมิที่ 1 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามลำดับอายุและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงเมื่อนักเรียนอายุมากขึ้น แผนภูมิมียลักษณะเกือบเป็นเส้นตรง แสดงว่าแนวโน้มในการใช้ลักษณะนามภาษาไทยตรงตามภาษาเขียนของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ และนักเรียนภายในกลุ่มจะมีความสามารถต่างกันคือ ภายในกลุ่มของนักเรียนอายุน้อย จะมีความสามารถในการใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนต่างกันมาก ส่วนภายในกลุ่มของนักเรียนอายุมากจะมีความสามารถในการใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนต่างกันน้อย นอกจากนี้จะเห็นว่าเส้นแผนภูมิที่แสดงคะแนนเฉลี่ยจะสูงขึ้นในระดับอายุน้อย และจะค่อย ๆ ลดความชันลงจนเกือบเป็นเส้นราบในระดับอายุมาก แสดงถึงอัตราการเพิ่มของคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มอย่างรวดเร็วในระดับอายุน้อย และเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ ในระดับอายุมาก

แผนภูมิที่ 1 เป็นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ฉะนั้นเพื่อคาดคะเนแนวโน้มในการใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนของกลุ่มประชากร ผู้วิจัยจึงใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์แนวโน้ม ดังแสดงผลในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 วิเคราะห์แนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยจากตารางที่ 2 และ 2.1

Complexity	1	2	3	4	5	6				
T _j	4217	5219	5931	6732	6903	7310	Σc^2	c	D	c^2/D
Linear	-5	-3	-1	1	3	5	70	21318	3500	129844.89
Quadratic	5	-1	-4	-4	-1	5	84	-5139	4200	6287.93
Cubic	-5	7	4	-4	-7	5	180	-11771	9000	<u>15395.16</u>
										151527.98

Test for linear trend : F = 592.14**

Test for quadratic trend : F = 28.68**

Test for cubic trend : F = 70.21**

** P < .01 N = 50

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 2.2 จะเห็นว่าค่า F ทุกค่าจากตารางมากกว่าค่า F วิกฤติ ($F_{1,294} = 6.73$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ค่า F ของแนวโน้มที่เป็นเส้นตรง (linear trend) สูงกว่าค่า F ของแนวโน้มที่เป็นเส้นโค้ง (quadratic trend และ cubic trend) แสดงว่าแนวโน้มของการพัฒนาการของการใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนในกลุ่มประชากรน่าจะมีลักษณะเป็นเส้นตรง

เมื่อทราบแนวโน้มของการใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนของนักเรียนแล้ว จึงวิเคราะห์แบบการใช้ลักษณะนามภาษาไทยที่ต่างจากภาษาเขียนของนักเรียนทุกระดับอายุ ดังแสดงไว้ในตารางภาคผนวก ข. (1) และ (2) ผลการวิเคราะห์จำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. ผลโดยรวมพบว่านักเรียนอายุน้อยมีแนวโน้มจะใช้แบบของลักษณะนามที่ต่างจากภาษาเขียนมากกว่านักเรียนอายุมาก คือนักเรียนอายุ 6/9 ปี ทั้งหมดใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนที่ไม่ซ้ำกันรวม 210 คำ อายุ 8/9 ปี ใช้ 234 คำ อายุ 10/9 ปี ใช้ 195 คำ อายุ 12/9 ปี ใช้ 182 คำ อายุ 14/9 ปี ใช้ 166 คำ และ อายุ 17 ปี ใช้ 148 คำ

จากข้อมูลดังกล่าวนักเรียนอายุ 6/9 ปี ใช้แบบของลักษณะนามที่ต่างจากภาษาเขียนน้อยกว่านักเรียนอายุ 8/9 ปี แต่ยังมีมากกว่านักเรียนอายุ 10/9 ถึง 17 ปี

เมื่อดู ผลจากตารางภาคผนวก ข. (1) โดยละเอียดพบว่ามีความหมายหลายคำที่นักเรียนอายุน้อยยังคงใช้แบบของลักษณะนามที่ต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามแต่ละคำมากกว่านักเรียนอายุมาก เช่น ลำดับคำที่ 36 คำนาม "ธนบัตร" ก็มีลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนว่า "ใบ" นักเรียนอายุ 6/9 ปี ใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนว่า "อัน" "ฉบับ" "ธนบัตร" อายุ 8/9 ปี ใช้ว่า "ฉบับ" อายุ 10/9 ปี ใช้ว่า "ฉบับ" "แผ่น" และอายุ 12/9 14/8 17 ปี ใช้ว่า "ฉบับ" เป็นต้น ให้นำตัวอย่างคำนามบางคำที่นักเรียนแต่ละระดับอายุใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนมาถ้อยต่างกันขยายคำนามนั้น ๆ มาแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนแบบของลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามแต่ละคำที่นักเรียนแต่ละระดับอายุใช้มากน้อยต่างกัน

ลำดับคำ	ลักษณะนาม	จำนวนแบบของลักษณะนามต่างจากภาษาเขียน					
		6/9	8/9	10/9	12/9	14/8	17
36	ชนบัตร ไบ	4	1	2	1	1	1
43	หัวหอม หัว	5	1	1	1	1	-
48	สร้อยคอ เส้น	4	4	3	2	1	1
60	หัวผักกาด หัว	5	3	3	2	3	-
73	ลูกโป่ง ลูก	3	2	2	1	1	1
79	กอไผ่ กอ ตาล	8	1	2	1	-	-

จากตารางที่ 3 พบว่าจำนวนแบบของลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามแต่ละคำที่นักเรียนอายุน้อยใช้จะมากกว่านักเรียนอายุมาก แสดงว่านักเรียนอายุน้อยมีแนวโน้มจะใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามแต่ละคำมากกว่านักเรียนอายุมาก

2. จากการนำจำนวนครั้งที่ใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนแต่ละคำ และจำนวนนักเรียนแต่ละระดับอายุที่ใช้ลักษณะนามนั้นซ้ำกันมาหาการร้อยละ ดังแสดงในภาคผนวก ข.

(2) พบว่ามีลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนที่นักเรียนทั้งหมดใช้รวมเป็น 368 คำ คำบางคำที่นักเรียนอายุน้อยใช้ นักเรียนอายุมากจะไม่ใช้ และมีคำบางคำที่นักเรียนอายุมากใช้ที่นักเรียนอายุน้อยไม่ใช้ ใคนำร้อยละของจำนวนครั้งและร้อยละของจำนวนนักเรียนแต่ละระดับอายุที่ใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนบางคำซ้ำกันมากที่สุด มากเป็นอันดับสองและสามมาแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบร้อยละของจำนวนครั้งและร้อยละของจำนวนนักเรียนแต่ละระดับอายุที่ใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนบางคำซ้ำกันมากเป็นอันตัมหนึ่ง สอง และสาม

อายุ	อัน		ไบ		ลูก	
	ร้อยละของจำนวนคน	ร้อยละของจำนวนครั้ง	ร้อยละของจำนวนคน	ร้อยละของจำนวนครั้ง	ร้อยละของจำนวนคน	ร้อยละของจำนวนครั้ง
6/8	38.25	22.89	2.89	4.15	3.14	2.43
8/9	37.01	20.85	1.89	3.12	2.46	3.26
10/9	30.88	18.92	2.11	2.85	2.56	2.70
12/9	27.64	17.37	2.71	2.88	2.29	2.36
14/8	28.79	17.40	2.04	1.91	2.48	2.68
17	26.69	15.87	2.12	2.96	2.24	3.20

(คูศตรการคำนวณในภาคผนวก ก. ขอ 5.1 สำหรับร้อยละของจำนวนคน
5.2 สำหรับร้อยละของจำนวนครั้ง)

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า นักเรียนทุกระดับอายุมีกรณีการใช้ลักษณะนาม "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนซ้ำกันมากที่สุด จำนวนครั้งและจำนวนนักเรียนที่ใช้ลักษณะนาม "อัน" ต่างจากภาษาเขียนมีแนวโน้มจะลดลงตามลำดับอายุที่มากขึ้น

เมื่อดูจำนวนคำนาม (จากคำนามทั้งหมด 200 คำ) ที่นักเรียนแต่ละระดับอายุใช้ลักษณะนาม "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนมาขยายพบดังนี้

อายุ 6/9	มีกรณีการใช้ "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามร้อยละ	80
อายุ 8/9	มีกรณีการใช้ "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามร้อยละ	73.5
อายุ 10/9	มีกรณีการใช้ "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามร้อยละ	63
อายุ 12/9	มีกรณีการใช้ "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามร้อยละ	51.5
อายุ 14/8	มีกรณีการใช้ "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามร้อยละ	45.5
อายุ 17	มีกรณีการใช้ "อัน" ที่ต่างจากภาษาเขียนขยายคำนามร้อยละ	33

(คูศตรการคำนวณในภาคผนวก ก. ขอ 6)

3. จากตารางภาคผนวก ข.(1) เราจะเห็นว่า มีนักเรียนบางคนใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนบางคำซ้ำกับคำนามพยางค์ตน เช่น ลำดับคำที่ 138 "โคมไฟ" นักเรียนใช้ว่า "โคม" และลำดับคำที่ 84, 123, 177, 182, 193, 197, 198 เป็นต้น หรือใช้ซ้ำกับคำนามพยางค์ตาย เช่น ลำดับคำที่ 177 "ชักรง" ใช้ว่า "กรง" และลำดับคำที่ 22, 79, 107, 138, 177 เป็นต้น หรือใช้ซ้ำกับคำนามทั้งคำเช่น ลำดับคำที่ 90 "ถนน" ใช้ว่า "ถนน" และลำดับคำที่ 154, 155, 156, 158, 173, 175 เป็นต้น หรือใช้เป็นภาษาต่างประเทศเช่นลำดับคำที่ 194 "กำลังไฟฟ้า" ใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนว่า "โวลต์" "น็อต" "แอมป์" "แอมแปร์" "กิโลวัตต์" "ยูนิต" และลำดับคำที่ 41, 44 เป็นต้น

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะนามซึ่งต่างจากภาษาเขียนที่มีลักษณะดังกล่าวทั้งหมดแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนครั้งและจำนวนนักเรียนแต่ละระดับอายุที่ใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนบางคำซ้ำกับคำนามพยางค์หนา พยางค์ตาย คำนามทั้งคำ และเป็นภาษาต่างประเทศ

อายุ	ลักษณะนาม	คำนามพยางค์หนา		คำนามพยางค์ตาย		คำนามทั้งคำ		ภาษาต่างประเทศ	
		จำนวน คน-ครั้ง	จำนวน ครั้ง	จำนวน คน-ครั้ง	จำนวน ครั้ง	จำนวน คน-ครั้ง	จำนวน ครั้ง	จำนวน คน-ครั้ง	จำนวน ครั้ง
6/9	ปี	66	34	36	9	236	74	-	-
8/9	ปี	301	34	49	11	474	90	9	2
10/9	ปี	255	29	16	8	281	51	25	4
12/9	ปี	239	25	15	7	239	38	40	5
14/8	ปี	165	19	8	6	221	36	43	4
17	ปี	139	15	6	3	147	28	47	5

จากตารางที่ 5 พบว่าจำนวนครั้งและจำนวนนักเรียนที่ใช้ลักษณะนามต่างจากภาษาเขียนชื่าคำนามมีแนวโน้มจะลดลงตามลำดับอายุส่วนลักษณะนามที่มาจากคำภาษาต่างประเทศ จำนวนนักเรียนและจำนวนครั้งที่ใช้ชื่ามีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น และนักเรียนอายุน้อยที่สุดจะไม่ใช้เลย

4. นักเรียนร้อยละ 50 หรือเกินร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนแต่ละระดับอายุใช้ลักษณะนามบางคำที่ต่างจากภาษาเขียนโดยตรงกัน (ดูลำดับคำที่มีเครื่องหมาย หน้าขอในภาคผนวก ข. (1)) เช่นลำดับคำที่ 130, 157, 179, 196 เป็นต้น

ส่วนผลการวิเคราะห์จำนวนร้อยละของนักเรียนแต่ละระดับอายุที่ใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียน จากตารางภาคผนวก ข. (1) มีดังต่อไปนี้

1. มีค่านามร้อยละ 11.5 ของค่านามทั้งหมด ที่จำนวนนักเรียน (คิดเป็นร้อยละ) ซึ่งใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนขยายค่านามดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ (ดูลำดับคำที่มีเครื่องหมาย ✓ หน้าขอในภาคผนวก ข. (1))

2. มีค่านามร้อยละ 3 ของค่านามทั้งหมด ที่จำนวนนักเรียน (คิดเป็นร้อยละ) อายุมากที่สุดซึ่งใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนขยายค่านามดังกล่าวจะต่ำกว่าจำนวนนักเรียน (คิดเป็นร้อยละ) อายุน้อยที่สุดซึ่งใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียน เช่น ลำดับคำที่ 1, 2, 14, 16, 73, และ 76

3. มีค่านามอีกร้อยละ 85.5 ของค่านามทั้งหมด ที่จำนวนนักเรียน (คิดเป็นร้อยละ) ซึ่งใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนขยายค่านามนั้นจะไม่เพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ คืออาจเพิ่มหรือลดหรือคงที่บางระดับอายุ เช่น ลำดับคำที่ 20, 23 จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนลดลงเมื่ออายุมากที่สุดแต่ยังมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนที่อายุน้อยที่สุด หรือลำดับคำที่ 3 จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเมื่ออายุน้อย และคงที่ในระดับอายุกลางและมาก หรือลำดับคำที่ 19 จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ใช้ลักษณะนามตรงตามภาษาเขียนจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเมื่ออายุน้อยคงที่เมื่อระดับอายุกลางและเพิ่มขึ้นอีกเมื่ออายุมากที่สุด เป็นต้น